

VESTI IZ SLOVENIJE

UMRLI SO: Janez Završan v Ljubljani, Lucija Mole roj. Furlan v Ljubljani, Jakob Cikan v Ljubljani Ivana Vrhunc roj. Gartner v Ljubljani, Ivan Beč v Kamniku, Filomena Kravos roj. Rustja v Videm, Albina Tolamajnar v Vevčah, Gašper Frantar v Ljubljani, Mihael Mole v Ljubljani, Viktor Šega, zlatomašnik in katehet v Ljubljani, Mihael Laznik v Zidanem mostu Gabrijela Hočvar na Gomilskem, Francka Sirc na Jesenicah, Marija Fidler v Celju, Valentin Sedej v Kranju, Anton Bucik v Ljubljani, Ivan Ožbolt v Ljubljani, Ana Petek roj. Ojsteršek v Laskem, Marija Verovšek, roj. Mezek v Ljubljani, Anica Deleja roj. Jeraj v Mozirju, Janez Draksler v Mavčičah, Ivana Iskra roj. Krt v Zdušah, Ivan Sajovic v Ljubljani, Lovro Kos na Viču pri Ljubljani, Franc Rožič na Hudem pri Kranju, Franc Bervar v Kamniku, Frida Vavpetič v Zagrebu, Marjica Dumanic roj. Ivančič v Rušah, Pepca Klinc v Vojniku, Marija Gorčar v Mozirju.

JESENICE: Delavci v jese-niških železarnah so se uprli za- radi ukinitve povišanja plače za 50% za nedeljske nadure. Zi-darji že dalj časa ne hodijo na delo ob nedeljah in okrog 100 delavcev je strajkalo v mar-tinarni. Osem delavcev je štraj-kalo v martinarni. Osem delav- cev je izstopilo iz partije. Na- rod vedno bolj očitno daje duš- ka svojemu nezadovoljstvu.

MARIBOR: Pri pijančeva- nju v znani mariborski gostilni se je skupina oficirjev razdelila v debati na Titovce in Staliniste. Vseh 5 stalinistov je takoj na- seldnji dan pobrala mestna OZNA.

LJUBLJANA: Žena Josipa Vidmarja, predsednika LSS, Bogdana Stritarjeva, vdova po Francu Šturmu, katerega je da- la likvidirati za časa partizan- ščine v Beli Krajini, se sedaj šopiri v zaplenjenem gradiču nad Tržičem in se s prekrasnim Buikom vozi na pevske vaje v ljubljansko opero. Živela ena- koprapnost vseh proletarcev!

POSTOJNA: Tifus je končno prenehal s svojim mrtvaškim delom. Toda to ni zasluga ko- munističnih oblasti, ampak na- roda, ki se je znal čuvati. Za komuniste in njihove podrepi-

Tri na dan Pravi Amerikanci so proti vsa- ki diktaturi, pa naj bo že za že- leznim zastorom ali v Španiji. Smo pač preveč razvajeni z de- mokratično in svobodo. Kaj se če.

Toda nekateri na vsa usta ob- sojajo Francovo diktaturo v Špa- niji nimajo pa nobene slabe be- sede o diktatorjih onkraj železne- ga zastora. To ni lepo, ker so pristranski in odprto kažejo, da so proti Francu samo zato, ker je katoličan.

Razlika med španskim in ko- munističnim diktatorji je pa ta, da če bi bile v Španiji danes svobodne volitve, bi dobil Fran- co vsaj 90% glasov, dočim bi ne dobili diktatorji v komunističnih državah v enakem slučaju niti 10% glasov. Pa naj razpišejo svobodne volitve tam za zasto- rom, če si upajo — diktatorji.

Poslanci so sprejeli skrivnostni predlog glede vohunov

Postavo zahteva vojaški inteligenčni oddelek

Washington. — V veliko taj- nost je zavil predlog, ki ga je sprejela poslanska zbornica z 384 proti 4 glasovom. Nobene debate ni bilo o njem. Samo to- liko je znano, da je bil predlog spočet pri inteligenčnem voja- škem oddelku in da gre pri tem za vohune in sicer take, ki so v ameriški službi.

Prav radi tega ni bila dovo- ljena nobena javna razprava o predlogu, da ne pride preveč v javnost o stvari. Izmed štirih poslancev, ki so glasovali proti, je bil znani Marcanio iz New Yorka, ki vedno potegne s komu- nisti ali levicariji.

Predlog govori, da pride na leto lahko 100 oseb v Zed. drža- ve, če želijo in sicer take osebe, ki delajo v državah za železnim zastorom in prid Zed. državi ali na iniciativo istih. Take osebe bi prišle po tej postavi sem lah- ko legalno in brez vsakih sitnos- ti. Predlog je bil poslan v senat v nadaljnjo akcijo.

Romunska vlada je vse premožnejše kmete po- gnala iz njih domov

London. — Romunska komu- nistična vlada je izdala odlok, da se izžene iz njih zemlje vse kme- te, ki posedujejo 123 akrov zem- lje ali več. Vladni uradniki so pričeli z izgonom ob 3 jutraj. Vsa kmet je smel vzeti s seboj samo tri odeje in trojno perilo. Naložili so jih na vozove in od- peljali v bližnje mesto.

Ta vladni odlok je prineslo ča- sopisje, toda kmetom niso dali časa, da bi se pripravili na to, ampak so prišli uradniki še tisto noč ter jih pogнали z njih zem- lje. Vsak je moral pustiti last- nino na lieu mesta.

Romunske časopisje (vladno, ker drugega ni) poroča, da gre vzorno od rok podržavljanje kmetij po vsej Romuniji.

POZIVLJE NA BOJ PROTI TITU

Trst, 8. mar. — Radio iz Tira- ne, glavnega mesta Albanije, je pozival jugoslovansko ženstvo, naj začne s krvavim bojem, da se izbeži Tita in njegove klike.

Govornik na radiju je bil Pe- ra Ivanović, bivši predsednik najvišjega sodišča v Črni gori, ki je zbežal iz Jugoslavije, ko je prišlo do spora med Titom in Kominformom.

Ivanović je pozival ženstvo Jugoslavije, naj takoj naščuje sinove in može, da vzamejo v roke orožje ter preljejo, če je potrebna tudi kri, da osvobodijo domovino izdajalske Titove ban- de, kakor so pomagali zmagovalni sovjetski armadi osvoboditi našo domovino nemških zatiralecev.

Ameriška pošta zahteva višjo pristojbino za časopise in drugo

Washington. — Generalni poštni mojster Donaldson je po- vedal kongresu, da je treba poš- tino zvišati, da se nekoliko zmanjša deficit, ki ga pošta vsa- ko leto izkazuje. V letošnjem fiskalnem letu bo napravila ame- riška pošta najmanj \$500,000- 000 čiste izgube.

Generalni poštni mojster je svetoval, naj bi se vsilila pošt- nina za časopise, revije, paketo- pošto, COD ter vse, kar gre sko- zi pošto po tretjem razredu, kot letaki in podobno.

Za pisma bi se ostala poštnina 3 cente, za dopisnice bi se pa zvi- šala na 2 centa.

Bodite previdni, kadar gre- ste preko cest. Prekoračite to- sto samo pri signalni luči!

Vsi se oglašajo po komandi

Dunaj, Avstrija. — Avstrij- ski komunisti so sedaj tudi ob- ljubili, da bodo v slučaju vojne podpirali sovjetsko Unijo, ka- kor so že poprej storili komu- nistični voditelji v Italiji. Fran- ciji in Ameriki.

Predlog Amerike, da se preliše delo suž- njev je U. N. sprejela

Proti so glasovale Sovjetska Rusija, Bela Rusija in Poljska

Lake Success. — Ekonomski in socialni koncil Združ. narodov je sprejel predlog Zed. držav, da se preliše po vsem svetu zaposli- tev sužnjev. Glasovanje je bilo 14 proti 3. Sovjetska Rusija, Be- la Rusija in Poljska so glasovale proti, kar je razumljivo.

Iniciativo za ta predlog je da- la Ameriška delavska federacija, ki je izjavila, da na milijone Ru- sov trpi v nezgodnem stanju v koncentracijskih taboriščih.

Ruska delegacija je predlaga- la, naj bi se le vršila taka pre- iskava, toda odbor, ki bi preisko- val, naj bi sestojal iz članov de- lavskih unij, in sicer naj bi bil po en zastopnik za vsakih mili- jon članov v uniji. Toda koncil je uvidel, da bi v tem slučaju prevladoval v takem preiskovi- nem odboru komunistične ali levičarske unije, ter so sovjetsko sugestijo zyrgli.

Iz raznih naselbin

BROUGHTON, Pa. — V okrajnem domu je 9. febr. umrl Frank Lenarčič, star 69 let, sam- ski, rojen v Toplicah pri Novem mestu. V svoji službi je bil 45 let in se zapuška ožjih sorod- nikov.

BUHL, Minn. — Dne 11. febr. so na farmi 11 milj od tukaj našli mrtvega Lojza Zajca, ki je umrl naravne smrti. Star je bil 65 let, samski, doma iz Zigmare pri Sodražici, v Ameriki 48 let. Ni bil pri nobenem društvu. V starem kraju zapuška brata in sestro, v Ameriki pa dva bra- tranca — Johna Kovačiča tukaj, Johna Zajca pa v Bradleyju, Ill.

JOHNSTOWN, Pa. — Dne 21. febr. je po večletni onemo- glosti umrl Andrej Mlakar, star 74 let, doma z Vrha pri Ložu, v Ameriki od 1905. Zapuška edinega sina in tri vnuke — že- na mu je umrla pred devetimi leti.

VAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI- MO NA BEGUNCE

RIBIČI NA LEDU SO V VELIKI NEVARNOSTI

Chicago. — Obrežna straža je vrgla z letala splav iz kavčuka štirim ribičem, ki se nahajajo na ledeni plošči na jezeru Mi- chigan, blizu Green Bay. Led se je odtrgal in plošča je odnesla ribiče na jezero.

Blizu Marinette, Wisconsin, se pa nahaja na splavljeni ledeni plošči 67 ribičev. Njim na po- moč plujejo ladje iz Sheboygan, Wis. in Manitowoc, Wis.

Demokrati grozijo, da bodo proti kontroli najemnine

To so južni demokrati, ki so v boju za civilne svobodščine

Washington. — Južni demo- krati so zagrozili, da bodo gla- sovali proti podaljšanju najem- ninske kontrole, ako predsednik Truman ne odneha od svoje za- hteve za civilne svobodščine.

V Washingtonu se je zbralo nad 500 lastnikov hiš, največ iz New Yorka, ki javno demonstri- rajo proti podaljšanju najem- ninske kontrole. Zahtevajo po- polno odpravo najemninske kon- trole, ali pa da se jim dovoli zvi- šati ceno najemnine za 25%.

Istoglasno so pa v Washing- tonu tudi zastopniki najemnikov, ki urgirajo kongresnike, naj po- daljšajo najemninsko postavo in je celo napravijo mnogo strožjo. Najemninska postava namreč po- teče z 31. marcem, ako je kon- gres ne podaljša. To priliko so porabili južni demokrati in za- grozili, da bodo glasovali proti podaljšanju najemninske posta- ve, ki jo zahteva predsednik Tru- man, ako slednji ne odneha od svojih zahtev po civilnih svobod- ščinah, kar je v glavnem naper- jeno proti južnim državam. Te države namreč zahtevajo pravi- co, da o civilnih svobodščinah sa- me odločujejo, ne pa vlada v Washingtonu.

Vatikan. — Vatikan bo začel zbirati prostovoljne doneske za radijsko postajo, ki bi bila tako močna, da bi se papežev glas lahko slišal po vsem svetu.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Prva obletnica. — V četrtek ob 7:15 bo darova- na v cerkvi sv. Vida maša za pok. Franka Tolar ob priliki prve ob- letnice njegove smrti.

Ne zamudite slike. — Jutri bo kazana v Norwood gledišču na St. Clair Ave. in 62. cesti prekrasna slovenska film- ska slika "Triglavske strmine." Predstave se začno že ob 2:30 popoldne in bodo potem vsesko- zi, dokler bo gledišče odprto zve- čer. To bo zadnjič, da bo ta sli- ka pokazana v Clevelandu. Kdor je še ni videl, naj gotovo ne za- mudi te prilike, ker je zares ta- ko lepa z našimi kraji in našimi ljudmi, da jo je vredno videti. Ako bo imel priliko, bo prišel sliko gledat tudi guverner Lau- sche.

Za 1. obletnico. — V petek ob 7:30 bo darovana v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd. maša za pok. Angelo Dež- man v spomin prve obletnice njene smrti.

Zaroka. — Mr. in Mrs. Frank Stokar iz 4709 Lester Ave. naznanjata, da se je zaročila njiju hčerka Mary z Bill Pale, sinom Mr. in Mrs. Sam Pale iz 4512 Champa Ave. Poroka bo 2. julija.

Fin pralnik. — V soboto bo na v Washing- tonu tudi zastopniki najemnikov, ki urgirajo kongresnike, naj po- daljšajo najemninsko postavo in je celo napravijo mnogo strožjo. Najemninska postava namreč po- teče z 31. marcem, ako je kon- gres ne podaljša. To priliko so porabili južni demokrati in za- grozili, da bodo glasovali proti podaljšanju najemninske posta- ve, ki jo zahteva predsednik Tru- man, ako slednji ne odneha od svojih zahtev po civilnih svobod- ščinah, kar je v glavnem naper- jeno proti južnim državam. Te države namreč zahtevajo pravi- co, da o civilnih svobodščinah sa- me odločujejo, ne pa vlada v Washingtonu.

Vatikan. — Vatikan bo začel zbirati prostovoljne doneske za radijsko postajo, ki bi bila tako močna, da bi se papežev glas lahko slišal po vsem svetu.

NOVI GROBOVI Mary Stroj In Včeraj jutraj je umrla na 1071 E. 64. St. Mary Stroj In, po domače Bernardova. Živela je s svojo hčerko Mary Mohor- čič. Bila je rojena na Dolenj- skem pri Žužemberku in od tam prišla pred 60 leti v Ameriko. Bila je članica oltarnega dru- štva pri Sv. Vidu. Zapuška tu- kaj hčere Mary Mohorčič, Ana Prosen in Frances Sitter, si- nove Anthony, Frank, John in Albert. Ona je stara mati Dr. Anne Prosen, znane naše zdrav- nice, a poleg nje zapuška pokoj- na 17 vnukov in štiri pravnuke. Truplo bodo položili na oder v Zakraskovem pogrebem zavo- du v sredo popoldne ob šestih. Pogreb bo pa v soboto ob 9:15 dopoldne iz Zakraskovega za- voda v cerkev Sv. Vida in po po- grebni sv. maši na pokopališče Kalvarija kjer bo pokopana v družinski grobnici.

Gre iz Nemčije

Washington. — State Depart- ment objavlja, da je Robert D. Murphy odpoklican iz Nemčije in bo prevzel novo službeno mesto, v katerem bo imel opravi- ti z nemškimi in avstrijskimi zadevami.

Acheson na konferenci UNESCO v Clevelandu

Prvega aprila bomo imeli v Clevelandu federalnega tajnika za zunanje zadeve Dean Ache- son-a. Prišel bo na konferenco UNESCO in pooblaščen za zoro- valne v imenu federalne vlade.

Papež Pij prosi narode za begunce

Vatikan, Rim. — Papež je na pepelnico sredo govoril poseb- no poslanico ameriškim šolskim otrokom. V tej poslanici zopet prosi Amerikance naj darujejo zlasti žrtve komunističnega pre- ganjanja.

Kakor vemo je sveti Oče v svojem letošnjem božičnem na- govoru apeliral na katoličane vsega sveta naj darujejo za be- gunce in posebno jih je prosil naj begunce sprejmejo pod svo- je streho in jim omogočijo, da bodo mogli začeti zopet primer- no, dostojno življenje. S e d a j sveti Oče ponavlja to svojo pro- šnjo na pepelnico sredo v po- sebnem govoru ameriškim otro- kom. Papež je prosil ameriške otroke naj molijo, da bi tudi otroci drugih narodov in dežel imeli knjige in zveze in svinčni- ke in pisala, dovolj hrane in do- volj obleke, kot imajo vsega te- ga ameriški otroci. "Vemo," je dejal papež, "koliko ste že dali in koliko ste že napravili, da bi vsem pomagali, da bi vsi bili deležni zopet boljših zdravstve- nih razmer in da bi imeli boljše domove." V svojih rokah smo dr- žali Vaše dobre prijatelje v Kri- stusu, Vaše prijatelje v potrebi

in stiski. Čitali smo njihova pi- sma. Videli smo njihove slike in blagoslovljali smo jih v ime- nu Boga Ljubezni kot Vas sedaj blagoslovljamo. Mnogi ti Vaši nesrečni prijatelji v stiskah ne bodo nikoli več na svojih nogah hodili. Mnogi ne bodo več vide- li v tem življenju. Mnogi ne bo- do nikoli občutili blagodeti ma- terinega poljuba in očetovega smejanja, ki Vas pogrdavi, ko pridete domov iz šole. Vi ste jim pomagali. Pomagali ste tudi nam, da smo jih prepričali, da so toliko bolj dragi Sreč Jesuso- vemu in Materi Mariji, ker so izgubili mnogo veselja na svetu in prenašajo pomanjkanje s po- trepljivostjo. Vi ste jim dali Vaš postni zaklad neprecenljive vrednosti. Vi ste jim v dejanju dokazali kaj pomeni prijatelj- stvo s Kristusom, tistim Kristo- som, ki še vedno odrešuje svet po svojem Križu. Sveta Cerkev v letošnjem postu skuša svoje otroke posebno pripraviti na ve- liko leto molitve, na sveto leto. Moli sveta cerkev z Vami in z Vas, da bi v letu 1950 res vsi ljudje dobili obilnih milosti spre- obrnenja in poboljšanja, da bi

Razne najnovejše svetovne vesti

SOFIJA, BOLGARIJA. — Sodba je izrečena v Sofiji proti protestantskim duhovnikom, ki so bili obtoženi vohunjenja proti sovjetski zvezi in za zapadne sile. Štirje so obsojeni na smrtno ječo, devet drugih je dobilo po več let ni dva sta bila oproščena.

WASHINGTON. — Umrl je kongresman Sol Bloom iz New Yorka. Bil je predsednik odbora za zunanje politične zadeve v poslanski zbornici. Smrt je prišla popolnoma nepričakovano kot posledica hudega, močnega napada na srce. Bil je 79 let star.

WASHINGTON. — Vse radijske postaje so oznanjale svetu sinoci kot največjo novico, da je podpisan in odobren načrt At- lantskega pakta v Washingtonu. Načrt je odobril Dean Acheson in osem ambasadorjev tistih držav, ki so pri sestavi načrta sode- lovali. Pakt vsebuje določilo, da morajo vse države podpisnice ta- koj zgrabit za orožje, če bi bila ena napadena od kogarkoli. Odo- bren načrt je bil takoj razposlan prizadetim vladam, da ga pre- dlože v razpravo svojim parlamentom.

BERLIN. — Nemška komunistična stranka je sklicala iz- redno zasedanje svojih delegatov iz vse vzhodne cone Nemčije. Predsednik stranke je v svojem govoru trdil, da je svet neposred- no pred novo svetovno vojno in da se bo moral vsak Nemec hitro odločiti na kateri strani se bo boril. Seveda so potem komunisti soglasno pozvali celoten nemški narod naj se pridruži zmagovalnim proletarskim vojskam Sovjetske Unije.

NANKING. — Dr. Sun Fo je odstopil kot predsednik nardo- ne kitajske vlade. Že dalj časa so bili znani njegovi spori s pred- sednikom republike radi pogajanj in pomirjevalne politike na- pram komunistom.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 2, Ohio
 6117 St. Clair Ave. Henderson 9628
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

MARCH						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5		
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 48 Wed., March 9, 1949

Veleizdajalci

Predsednik Truman je kratko in osorno ugotovil, da sta voditelja ameriških komunistov s svojo zadnjo izjavo postala veleizdajalca.

Voditelja ameriških komunistov, predsednik in tajnik stranke, pa nista storila nič drugega kot v soglasju s komunističnim koncertom po vsem svetu povedala stališče ameriških komunistov "za slučaj spora." To stališče je enako kakor sta ga označila poprej voditelj italijanskih komunistov Togliatti, francoski komunist Thores in po vrsti za njima komunistični zastopniki med drugimi narodi. Jasno je, da tudi ameriški komunisti niso smeli molčati.

Ta izjava, ki se zadnji mesec ponavlja po svetovnem časopisju, sedaj v tej, sedaj v drugi obliki, ni nič novega. Vsak, kdor komunistem pozna, vsak kdor je prečital vsaj nekaj pravil komunističnih strank nekaj okoliščin, ki jih je izdala Moskva, vsak ve, da komunistične stranke nikjer niso samostojne. Komunistične stranke med posameznimi narodi so in morejo biti samo kot veje skupnega komunističnega revolucionarnega gibanja, samo oddelki in podružnice komunistične centrale v Moskvi. Vsak, ki je zasledoval samo boj med Titom in Stalinom zadnjega pol leta se je lahko prepričal, da Moskva od vseh komunistov na svetu zahteva brezpogojno pokorščino. Vse komunistične skupine morajo izvrševati navodila Moskve ne samo tako, da je vse njihovo socialno, kulturno, gospodarsko in politično udejstvovanje v soglasju z nauki Ljeninga in Stalina, ampak tudi v dnevnih podrobnostih, v praktičnih izvajanjih mora vsaka komunistična skupina delati samo tako in samo to, kar določa in odobri Moskva. Med pismi, ki sta jih izmenjala Stalin in Tito je za to dejstvo dosti dokazov.

Komunisti torej že s tem, da so komunisti, da so člani komunistične stranke, postanejo predvsem podpiratelji Moskve. Oni so najprej komunisti, oni so najprej za Moskvo in samo za Moskvo in samo za Moskvo so iskreno in brezpogojno. Kar so po svojem rodu, kar so po svojem državljanstvu, to vse je zanje več ali manj brez pomena. Za najzavednejše, najzagrizenejše komuniste pa popolnoma brez pomena. Samo to je važno, da si komunist, samo to je odločilno kakšen komunist si, ali si pri tem Amerikanec ali Britanec ali Nemec ali Rus ali črnc ali Kitajec ali Indijec, to nič ne šteje, to so razlikovanja, ki jih je ustvarilo buržujsko mišljenje, to so ostanki kapitalističnega sveta. Lojalnost svojemu narodu ni nič. Zvestoba svoji domovini je buržujska izmišljotina. Lojalnost lastni državi je kapitalistično sredstvo za izrabljanje revolucionarnega delavne ljudstva. Tak je komunističen sistem, tak je komunističen nauk.

Komunisti znajo grd obraz tega svojega nauka večkrat zelo spretno prikrivati in maskirati. Nastopajo kot idealni nacionalisti. V Jugoslaviji so nastopali kot narodno osvobodilno gibanje, nastopali so kot Slovenci, Jugoslaveni in Slovani. Danes nastopajo v Nemčiji kot najbolj goreči advokati obnovitve celotne nemške države, proti vsakemu cepljenju nemškega ozemlja, vse iz razlogov, ki božajo narodno čustvovanje vsakega Nemca.

Mora biti torej nekaj posebnega v zraku, nek razlog so Sovjeti čutili, da so dali komando svojim podružnicam po svetu, naj zadržijo pozavno zvestobe Moskvi in glas izdajstva svojim rodnim zemljam. Kaj bi moglo to biti?

Prvega aprila začne v New Yorku nadaljevanje konference Zveze narodov. Sovjeti imajo gotovo živ interes, da pred tem nadaljevanjem utrdijo stališče svoje delegacije kolikor le najbolj morejo. Na dnevnem redu zasedanja je zopet berlinsko vprašanje, vprašanje celotne Nemčije, je vprašanje Avstrije, Korcije in Kitajske in še kup manjših stvari, kjer bi Rusi vsaj kolikor toliko radi rešili svoj obraz. Poleg tega pa bo na dnevnem redu zasedanja tudi strašno neprijetno vprašanje koncentracijskih taborišč v Sovjetski Uniji, vprašanje spora na Balkanu med sovjetskimi sateliti samimi, verjetno vprašanje obsodbe kardinala Mindszentja in splošno zatiranje verstev in cerkva v vseh državah za železno zaveso, vse same točke, ki zbadajo prav v živce komunistično vlado bodisi v Sovjetski Rusiji sami, bodisi v kakem drugem delu komunističnega imperija.

Sovjeti morajo pred svojimi masami izgledati kot stalni zmagovalci, kot režim, ki stalno napreduje. Bilo je že težko prikrivati po Sovjetski dejstvo, da je ruska delegacija v Parizu dobila neštevilne izraze nezaupanja od zastopnikov vseh narodov sveta in ni njeno stališče zmagovalo niti v enem vprašanju, ki je prišlo do glasovanja. Se huje bo to spomlad, ko se konferenca nadaljuje. Blok svobodnih narodov je med tem časom kazal same znake krepkega napredovanja. Atlantski pakt, ki je največji obrambni pakt kar jih pozna zgodovina človeštva, postaja dejstvo in sovjetska delegacija ga bo lepega dne morala sprejeti na znanje z

večjo ali manjšo osramočenostjo, gotovo pa z zelo krvavimi smrtmi vseh komunistov.

Sovjeti so postrelili že vso svojo politično municijo, da bi blok svobodnih narodov slabili in ga koliko mogoče ovirali v njegovem zmagovalnem nastopu proti komunistični diktaturi. Kaj naj še store v ta namen? Kaj še morejo? Pri hlastanju za odgovorom na ta vprašanja so segli po obupnem sredstvu in zahtevali od svojih podružnic in njihovih šefov v raznih državah svobodnega sveta, naj zagroze z neojalnostjo in nezvestobo, z veleizdajo komunističnih mas.

Odprti srce, odprti roke...

P. Bernard Ambrožič

SVOBODNA BESEDA, novi mesečnik v Chicagi, očividno polni svoje predale domala le izpod pritisa sodruga Ivana Molkve. Ravno sem prebral drugo številko in nič ne tajim, da sem bil vsebine vesel. Razumem celo, zakaj je moral Ivan v nekem članku napisati naslednje besede: "Kakor katoliška cerkev, ki se rada pobaha, da ni nikdar prelivala človeške krvi — ker je svoje žrtve v mučnicah natezala in jih žgala z raztopljenimi kovinami — tako so se tudi boljševiki radi bahali..." Itd.

Razumem! V celih drugih številki Molek na nobenem drugem mestu ni imel prilike pokazati, da je še zmerom hud nasprotnik Cerkev in "klerikalizma." Tako se je vsaj z gornjimi besedami "zavaroval" nasproti tistim, ki so ga že kar za klerikalca naredili. To zavarovanje se je torej možno zdelo potrebno. Prav, zakaj pa ne? Katoliški cerkvi pa s tem tudi ni škodoval, zakaj vse drugačni tiči so že vse kaj drugačnega napisali o Cerkv in zoper njo. Škodovali pa niso Cerkev, ampak le sebi in kvečemu svojim bralcem. Toda s tem nočem reči, da Ivan Molek ni tič!

Ivan Molek sploh rad poskrbi, da si krepko zavaruje svoj "svetovni nazor" ali svoje "mišljenje o življenju in svetu." Tudi ko je ob izbruhu vojne med Hitlerjem in Jugoslavijo šlo za to, da se naredi nekako "premirje" med raznimi strujami ameriških Slovencev, je Molek sicer bil za to, toda krepko je poudaril, da bo moralo ob svojem času spet bukneti na dan vse, kar nas loči. Čutil je, da bo moral prav on še ostro nastopiti kot prvobornik za "svobodo vesti," za "zdravo znanost," zoper prazniverstvo cerkva, in tako dalje. Z eno besedo, v boju zoper Cerkev in Boga Ivan ne misli podpisati nobenega resničnega premirja.

Zelo je Molek svoj čas skrbel, da bi člani SNP Jednote imeli dovolj takega branja, ki je "preganjalo Boga in nebesa," ki je dokazovalo, da "ni duše," ki je učilo — seve na podlagi "znanstvenih dokumentov" — da je človek samo dvonogata žival, ki je pač nekako izgubila rep, drugače pa ni kaj prida nad štirinogati. Polagoma se je to dokazovanje prijelo glav, ki so imele in imajo svoje možgane na Lawndalu, kako bi se ne! Logika je pač logika, pa naj bo magari le "pasja logika!" In samo logično je bilo, da je v takih glavah pognala pozneje koronine tudi boljševiška propaganda, ki je dobila svoje zatočišče na Lawndalu, kjer so bili možgani SNP Jednotarjev. Članstvo se je dalo potegniti v komunistične valove in še danes menda, vsaj po večini, ne more videti, da je kaj zoper Molkovo nekdanjo "pasjo logiko," ako komunisti počenjajo vse tisto, kar nam Ivan tako sijajno opisuje v predalih svoje SVOBODNE BESEDE. Kaj naj se pa drugega pričakuje od ljudi, če pa človek ni drugega kot žival brez repa...

Ne, prav nič nočem biti krivičen! Nočem kar na lepem prezreti, da je boljševiška propaganda zajela tudi lepo število katoliških Slovencev, ki so do tega časa gladko odklanjali

"pasjo logiko" in trdijo, da jo še zmerom gladko odklanjajo. Propaganda je huda reč in nič ne tajim, da je mene lahko bolj sram sopotniških katoličanov kot Molkve boljševiških svobodomiselcev. Če se stvar natanko premisli, je Molkovim brezvercem mnogo manj zameriti kot našim vernim ljudem. Oni so šli v komunizem pod vodstvom Molkove zvezde, ki jim je kazala pot, čeprav se ni zavedala, kam kaže. Molek ni nikoli do konca premislil, kam utegnejo zavesti ljudi logični zaključki, potegnjeni iz njegovega nauka. Toda česar ni izpeljal on, so izpeljali njegovi učenci. No, saj pravi star pregovor, da mora dober učence posekati učitelja, drugače ni na svetu nobenega napredka! O, v kako lep "napredek" je Molek speljal svoj Lawndale! Če se sme majhno primerjati z velikim, bi človek rekel, da v tak "napredek" kot je sam Karl Marks — tudi nekoč, menda — spravil svet tam za železno zaveso! Nikakor še ne v dejanju, seveda, če pa sta si v simpatijah ta dva svetova tako zelo podobna.

Zato, sodrug Molek, je kolkortoliko nelogično, da zdaj vstajate med nami kot velik borec proti komunizmu, čeprav Vas kot takega iskreno pozdravljamo. Saj niste samo Vi, ki ste razočarani nad svojimi ljudmi. Pogledjte "nas!" Pogledjte "naše!" Po kakšni čudni logiki more kak katoličan priti do tega, da odobrava ali vsaj opravičuje početje boljševiškega komunizma? Saj menda ni več dosti tega med nami. Toda pogledjte na primer "našega" Zvrnikovskega! Kako je mož nekot zares logično nastopal zoper tedanja Vašo "pasjo logiko!" Skoroj tako krepko in dosledno kot zdaj Vi nastopate zoper komunizem. Toda ko je prišla znana propaganda, je imel zaprte oči in se je zapletel vanjo, ko se niti Vi niste! In še danes očividno ni odprl oči in ne more uvideti, kako malo se po pameti in logiki ujema njegov nekdanji nauk z njegovim sedanjim!

Toda, Mr. Molek, to so le prav majhne miši. Ozmimo se za hip na one velike, o katerih pišete, da "so svoje žrtve natezali v mučnicah in jih žgali z raztopljenimi kovinami." Tako so torej delali taki, pravite, ki so sicer verovali v Boga in Cerkev? Pardon! Vi celo pravite, da je to delala katoliška cerkev sama! No, pa prihodnjič se to zapišite, da katoliška cerkev tudi piše in objavlja "Pisano traktat!"

Well, Mr. Molek, bodiva resna, zelo resna! So kar prerisani časi za uganjanje burk. Vi opravljate brez dvoma odlično delo, ko razgaljate svojim krogom ogabno nemoralnost boljševiškega komunizma. Odlično je v SVOBODNI BESEDI Vaš "komunistični slovar." Toda napišite nam o priliki tudi svoj lastni slovar in razložite v njem, kaj je po Vaših mislih "moralno" in kaj "nemoralno."

Stvar je namreč ta. Na svetu so bili taki in so še, ki verujejo v Boga in vedo, da bo Bog sodil vsakega njihovo dejanje, pa vendar počno v življenju reči, ki so nemoralne. Nemoralne pred vsakim in vsevidnim Bogom! Gotovo ne delajo tega ZATO,

ker verujejo v takega Boga, ampak počno tiste reči KLJUB temu. Morda ne natezajo svojih žrtv... pa je še polno drugih reči, ki so nemoralne, pa jih vendar počno. Vidite, Mr. Molek, tako velika je človeška slabost in zapeljivost!

In zdaj naj vprašam: Kako naj pri vsem tem upamo, da se bo kak lep pouk o moralnosti ljudi prijel, če jim obenem z moralnim poukom ubijamo v glavo, da NI Boga in da NI Sodnika!? Tajiti Boga in odgovornost pred Njim, obenem pa pridigati človeško dostojanstvo, pač ni logično! Da to ni logično, ali vsaj da se tak nauk ljudi ne prime, se v življenju le pre pogosto izkaže. Kako naj bi se to ne izkazalo v časih komunističnega barbarizma?

Kaj mislite, Mr. Molek, ali ne bi morda le kazalo, da vsaj zdaj, ko ste tako odlično nastopili kot borec proti komunizmu, nekoliko revidirate tisto svojo, baje strogo logično — "pasjo logiko?"

Morda boste naslednje besede vzeli za golo propagando, pa naj bodo vseeno zapisane. Danes, ko kar ves svet prizna, da je Cerkev še skoraj edina in zadnja trdnjava proti komunizmu — ali se Vam res zdi, da Vi lahko z uspehom pobijate komunizem, ko obenem rušite (O! O!) tudi Cerkev?

Da pa ta moja kolona ne bo imela podobne, kakor da je pozabila na svojo nalogo, ki ji jo nalaga še sam naslov, naj se ob koncu lepo zahvalim Vam in SVOBODNI BESEDI, kar storita za naše — begunce. Res je, le bolj indirektno in po ovinkih delata za begunce, toda tudi to je zelo dobro in smo Vam hvaležni. Ko slikata svetu, kaj so počenjali in kaj še danes počnejo komunisti v naši stari domovini, postaja zmerom bolj jasno, da so begunci vedeli, pred kom in zakaj so bežali.

Da so oni sami vedeli, to seveda ni nič novega. Novo je pa to, da bo počasi zvedel še ta ali oni, ki doslej ni imel lepe besede za te nesrečne ljudi. In seveda tudi dobre misli ne.

Hvala Vam, Mr. Molek!

Od podr. št. 3 S. M. Z.

Cleveland, O. — Na zadnji naši seji je bila res lepa udeležba in posetil nas je bil tudi gl. predsednik Matt I. thar. Kljub temu pa je bilo še prostora v dvorani, da bi bili lahko prišli tudi še tisti, ki jih ni bilo. Kaj je vzrok, da tako neradi zahajate k sejam pa res ne vem. Če ne veste kdaj se vrše naše seje, pogledjte v društveni imenik v Ameriški Domovini, kjer imamo tudi mi svoj oglas.

Sklenjeno je bilo, da bomo imeli na prihodnji seji v nedeljo 13. marca ob dveh popoldne nekaj posebnega, ampak seveda to je vse tajnost in bo "surprise" za vse, ki boste prišli na to sejo. Zato vas pa vabim, da pridete v velikem številu in boste videli, kaj bo. Povem naj vam samo toliko, da se bodo te seje udeležili tudi glavni uradniki.

Povedati moram tudi vsem, da imamo sedaj pri naši organizaciji kampanjo za nove člane. Videti da se gre zares. Tam doli na St. Clairju je kar zavrelo; vsaj tako sem videl zapisano v Ameriški Domovini, da se je kar en sam član tamkajšne podružnice tako skorajžil in obljubil, da bo sam pridobil 49 novih članov. Jaz pravim, da tudi če bo eden več ali manj, bo on vseeno dobil prvo nagrado. Vsa čast mu ker do sedaj še ne poznam nobenega člana, ki bi se bil tako postavil. Le škoda, ko ni bila še njegova slika v listu da bi ga vsaj vsi poznali. Kar radoveden sem, kaj jih bo dobil. Pa samo da jih dobi, to je glavno. To bo

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Ni bil odlogo in naša patrolja je zavila s ceste proti hiši, kjer nas je čakala večerja, ali vsaj nekaj za v usta. Ko smo pristorkljali v hišo, smo zagledali na mizi ogromno skledo, kakršne nisem videl še svoj živ dan in v njej se je bleščalo, to smo že od vrat videli, kisló mleko. Poleg skled je sedel korenjaški hlebec kruha, ki bi ga en človek že kar težko privzdignil.

"Le kar naprej, puobje," nas je vabila prijazna kmetica in njen mož, ki je sedel na klopi pri peči, se nam je tudi prijazno smehljajal. "Sem že mislila, da vas ne bo, posebno še, ker sva slišala prejle močno streljanje tam za vasjo. Ali vas je kdo napadel?"

Kaj ji bom razlagal na dolgo in široko, saj itak ne bi razumela vojaških zadev, sem si mislil in z nevažnim glasom omenil, da so se morda spoprijele kakšne patrolje, ali kaj takega. Vojaštvo je na jesenskih manevrih in pri tem je vedno kaj intrige, sem pojasnil.

Postavili smo puške v kot in sedli za mizo. "Veste kaj, fantje," sem omenil patrolji, predno smo začeli, "najboljše bi bilo, če bi jaz zdajle spisal najprej report o našem pohodu, da bomo najprej opravili svojo dolžnost, potem bomo pa zajeli."

"Ti kar piši," je hitro poprijel Pust, "jaz bom pa jedel." To rekši si je odrezal ogromno zagvozdo kruha in zajel v mleko z žlico.

"Jaz itak ne bom pisal raporta, torej tudi lahko zajamem," je sekundiral Gutnik in verno dobro za organizacijo in mu želim obilo uspeha.

Bratje, kako bo pa pri nas, ali bomo mi kar zaspali? Menda ja ne! Nič se ne čvika, koliko jih bomo dobili, ampak če gremo vsi na delo, mislim, da jih bomo vsi tudi toliko dobili, kot tam na St. Clairju samo eden. Bomo videli.

Torej pridite gotovo v nedeljo na sejo, ker po seji bomo imeli tudi malo medsebojnega razvedrila. Z bratskim pozdravom,

Joseph Hočvar, zapisnikar.

Katoliški Borštarnji št. 1640

Cleveland, O. — Članstvo našega društva je prijazno vabljenó, da se gotovo udeležijo seje v četrtek 10. marca ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Ta seja bo zelo važna in zato je dolžnost vsakega člana, da se tudi udeleži. Vsak naj pride na sejo in tam naj pove, kaj misli da je prav in kaj ne.

Na seji februarja meseca nas je bilo samo 31 članov navzočih in zato smo eno točko dnevnega reda pustili nerešeno za to sejo in sedaj se mora odobriti ali zavreči. Zato ste prošeni, da se gotovo udeležite, da ne bo potem kateri izmed članov rekel, da odborniki kar sami na svojo roko delajo po svoji volji, česar pa ne smejo. Uradniki se ravnaajo po sklepih seje.

Obenem vam tudi naznanjam, da bomo imeli velikonočno spoved v soboto 12. marca in potem v nedeljo skupno pristopilo k sv. obhajilu pri osmi maši. Kot navadno pridite 15 minut pred osmo v cerkveno dvorano, da bomo potem skupno odkorakali v cerkev. Vsak član naj se zaveda, da ko je pristopil v društvo, je takrat obljubil, da bo izpolnjeval društvena pravila.

Frank Martich, borštarnj.

sledil Pustu v skledo. Ostali fantje so kar mehanično poprijeli.

"Vidite, to vam je disciplina, kakršne ni pod tem cesarjem," sem godrnjal in tudi sam prijel za žlico. "Aha, jaz naj pišem raport, vi boste pa žrli. Ko bom raport končal, bo pa prazna skleda. Pa si naj pomagam, če si morem pri takih guncvetih. No, pa dajmo, če ni drugače. Stotnik bo že počakal nekoliko na poročilo o patrolji."

Kmetici se je kar smo smeja pri peči, se nam je tudi prijazno smehljajal. "Sem že mislila, da vas ne bo, posebno še, ker sva slišala prejle močno streljanje tam za vasjo. Ali vas je kdo napadel?"

"Le kar jejte," nam je prigovarjala popolnoma brez potrebe, "bom še prinesla mleka in tudi kruha imam še v omari, hvala Bogu. Vidim, da vam gre. Bog vam požegaj, puobje."

Po prvi skledi je bilo kot bi mignil. Ko je prinesla drugo, smo se obnašali nekoliko bolj človeško. Kdo bi nam zameril, če pa nismo imeli nobene stvari v ustih že od treh zjutraj, zdaj gre pa že na polnoč. Dosti sem doma pojedel kislega mleka, pa ne verjamem, da bi mi kdaj tako teknilo, kot mi je tisti večer na Koroškem. Saj menda pa tudi prej nisem bil še nikoli tako lačen.

"No, se kaj kesate, da ste šli z menoj na patroljo?" sem zinič, ko smo že nekoliko omahovali ob obilni večerji. Da ne, so mi hiteli zagotavljati in Pust je še primaknil:

"Kaj misliš, da bi nas zvilal seboj, če bi ne vedeli, da brez nič ne bo, ako gremo s teboj. Te poznamo kot slab denar. Joj, če se mi ni prilegla ta jed. Tisto menažo, ki jo bodo naši kuhi spackali tam v gozdu, naj kar sami jedo. To je košta, to, da se reče. Ti, kaprol, vprašaj mater, koliko smo dolžni. Pa še en hlebec naj nam primaknejo, če ga imajo, da ga bomo vzeli s seboj za jutri. Kdo ve kod nas bodo podili ves dan."

Vprašal sem gospodinjno za račun, ona se je za začela križati in hitela zagotavljati, da bi imela smrtni greh, če bi od ubogih vojakov vzela en sam vinar. Vsi smo ji, v mislih seveda, pritrili, da bi res nesla s seboj na oni svet velik greh, če bi nam kaj računala. Saj smo vendar branitelji domovine in slabo plačani za to veliko in odgovorno delo.

Ko smo se dobro podprli, sem vzel iz listnice kos papirja in se pripravljal, da bom spisal poročilo o našem pohodu. Najprej sem sicer mislil, da bi šli kar nazaj k naši stotniji in tam ustмено povedali, kako je bilo. Pa sem se premislil in uganil, da bo vse bolj službeno, če spišem raport.

Kmetica je obrisala mizo in začel sem pisati. Nekot sem videl sliko, ki je predstavljala prizor, kako so kazashi hetmani pisali pismo turškemu sultanu. Za mizo so imeli velik sod, ki ni bil prazen, ker vsak je držal v roki ogromno čašo, v kateri najtrže ni bilo mleko. Slikar je dal hemanom na obraze izraze, ki so kazali, da je vsebina pisma ena sama velika norčija, zabavljanje in zaničevanje. Nekako tako smo mi tisti večer pisali raport o oficijelnem pohodu naše patrolje. Jaz sem pisal, ampka o vsakem stavku smo prej debatirali in sklepali.

Bom jutri povedal nekoliko tudi še o tem, predno gremo s Koroškega.

V Libijski puščavi

ROMAN

"Smrt je strašna le, ako umre človek brez Boga, v grehah," je pravila gospa Belmontova. "V grehah stopiti pred večnega Sodnika, — to je grozno! Nasprotno pa, kaj de, če umre človek tudi na primer v divji puščavi, pod rokami teh le besnih nevernikov, ako ima le mirno, čisto vest —! Da, umreti, za svoje versko prepričanje, kakor se nam utegne zgoditi, to je najlepša, najslajša smrt! — le eno bi si želela," je pridajala in ljubo pogledala soproga, "to, da bi ne bila ločena od tebe, moj dragi John!"

"V najhujšem slučaju, — če bo res treba umreti," je dejal Belmont, "upam, da ne bo nastopila dolgega potovanja sama, skupno bova umrla, — in onstran bova našla naše prijatelje!"

Fardet je skomignil z rame. V posmrtno življenje vohče ni veroval, smrt je bila zanj uničenje in konec, pa zavidal je Belmonta in njegovo ženo za njuno prepričanje, in za mir, s katerim sta gledala smrti v obraz. (Na tihem se je smejal, ko je premišljeval, kaj bodo njegovi svobodomiselnji prijatelji in somišljeniki v Parizu na to rekli, da je lahkoživi, brezverni Fardet dal življenje v mučeniško smrt za krščanstvo. Stvar se mu je zdelala smešna, obenem pa ga je jezila. Včasih se je divje zasmejal, pa je spet kiel, v presledkih pa je miloval svojo ranjeno zapetost kakor mati bolnega otroka.)

Ze nekaj časa je bilo videti na obzorju tenko rumeno črto, zarisan po puščavi od severa do juga kakor daleč je segalo oko.

Ko so prijezdili bliže, se je črta izpremenila v val rumenega peska, širok par sto metrov in kake tri metre visok. Zazudili so se, ko so videli, s kakšnimi zabriženimi obrazi gledajo Arabci pešeni pas. Karavana se je ustavila pred njim kakor pred nepremostljivo reko.

Emir Abd Er-rahman je pogljal svojo kamelo vanj, žival je naredila par korakov, pa se je ustavila in se tresla na vsem telesu. Poveljnika sta se kratko posvetovala in vsa karavana se je obrnila ob pešnem pasu proti severu.

"Kaj je to?" je vprašal Belmont, ko je prišel mimo dragomana. "Zakaj smo izpremenili smer?"

"To je peščen zamet", je razlagal Mansur. "Veter prinese peska seboj iz daljne puščave in ga nasuje kup v dolgo črto. Jutri ga bo morebiti vzel seboj in odnesel kdove kam ali pa ga bo razpršil po zraku. Popotnik mora včasih petdeset do sto milj potovati, da obhodi tak zamet. Preko njega se ne da priti. Kamela si zlomi nogo, jezdec pa se zaduši in se pogrezne v pesku."

"Kako daleč sega tak zamet?"

"To se ne da reči."

"No, Cochrane, to je vse v našo korist! Čim dalje se zamudimo, tem zanesljiveje nas bodo došli."

In že stotikrat so potovale njegove oči ven k trdi, ostro zarisani črti obzorja. Velika, prazna, temnorjava puščava je ležala krog in krog — pa kje je bil lesk jekla in blešč angleških čelad, za katerimi se je tako hropenče oziral?

Pešeni val ni bil tako dolg, kakor si ga je želel Belmont. Kmalu so prijezdili do konca, pesek se je razpršil v prazen nič kakor prah, ki ga veter na cesti sune kvišku. Pa čudno, kako so se bali previdni beduini še celo tedaj, ko je bil val tako ozek in nizek, da bi ga kamela izlahka prestopila. Več sto metrov so še jezdili proti severu in šele ko so spet čutili

pod seboj trda kamenita tla, so se obrnili nazaj proti jugozapadu, bič je brezobzirno zapel in utrjene živali so se s podvojenimi brzinami pognale v tek, da so ubogi, take jeze nevarjeni ujetniki v obupnih pa obenem smešnih poklonih in kretnjah omahovali in se gugali na visokih hrbitih. Izprva se jim je zdelo zabavna in celo smejali so se drug drugemu vključno bridkemu položaju, pa kmalu se je zabava izpremenila v muko, hrbitenica jih je bolela, želedec se jim je hotel obrniti in v glavi se jim je vrtele. — merska, pravzaprav kamelja bolezen se jih je prijemala.

"Ne morem več, Sadie", je tarnala gospodična Adams, "ne morem se več držati na sedlu! Padla bom!" Nekaj neizpustitve, tatica! Polomili bi si rebra, če padete! Držite se, samo malo še — morebiti se zdaj pa zdaj ustavimo!"

"Naslonite se nazaj in primite se zadržati na sedlu!" je svetoval polkovnik. — "Tako! To vam bo lajšalo muko."

Snel si je dolgi povoj, ki ga nosijo popotniki na jutrovnem na klobuku, da si z njim senčijo tilnik in čelo pred solnimi žarki, naredil je zadrgo in jo je obesil na sedlo.

"Vtaknite nogo v tole zanko!" je dejal. "Visela bo v njej kakor v stremenu in varneje boste sedeli!"

Res je pomagalo in koj je tudi Stephens za gospodično Sadie naredil slično zanko.

Toda dolgo niso jezdili v tako naglem diru. Ena tovrstnih kamel se je nepričakovano zgrudila, stegnila vse štiri od sebe in obležala kakor mrtva. Morali so ubrati zmernejše korake.

"Kaj je tamle?" je pokazal polkovnik proti zapadu. "Spet kak pešeni zamet?"

"Ne vem. Bela črta je", je odgovoril Belmont. "Poslušajte Mansur, kaj je tista črta tamle pred nami?"

Pa dragoman je zmajal z glavo.

"Ne vem, kaj je to, gospod. Nisem še videl kaj takega v puščavi!"

Pred njimi na zapadu je ležala po puščavi bela črta od severa do juga, kakor bi kdo s kredno potegnili po rjavi mizi. Tenka je bila, pa segala je nepretrgano od obzorja do obzorja.

Tippy Tilly je nekaj povedal dragomanu.

"To je velika karavanska cesta", je prevedel Mansur.

"Pa kako da je bela?"

"Kosti!"

Neverjetno se jim je zdelo, pa res je bilo.

Bliže in bliže so prihajali beli črti in končno je ležala pred njimi — shojena cesta. Skale so bile izgledane, kamenje izdolbeno od neštetihi stopinj mnogih stoletij in obledele kosti poginulih živali so pokrivalo to "cesto" tako nagosto, da je iz daljave res izgledala kakor nepretrgana črta. Podolgaste kamelje lobanje, noge, prsna ogrođja, da, celi kotenjaki so ležali in se belili v žarečem solnecu kdove koliko sto, — morebiti več tisoč let. Kajti suhi zrak puščave in vroči žarki solnca so zabranjali vsakršno trohno.

"To je karavanska seta, ki sem o njej večkrat pravil", je dejal Stephens. "Spominjam se nanjo. Videl sem jo zarisan na zemljevidu, ki sem ga oni dan ogledoval v ladijski knjižnici. Baedeker piše o njej, da ni več v rabi, odkar so se uprli derviši ob gornjem Nilu, da pa je bila poprej kedaj glavna trgovska pot iz gornjega v spodnji Egipt."

(Dalje prihodnjič).

Kupujte Victory bonde!

Ob Irideseltnici polovanja iz Rusije v Jugoslavijo

(Jože Grdina)

(Nadaljevanje)

Ti ruski mornarji so pa bili precej bolj pametni in vpljudni kot pa njih "tovariši" pri Podkolodnem in v drugih krajih, kjer je bilo dosti izmečka, dočim je bil pri mornarjih vsekakor lep red pa tudi poštenje. Tu se je že videlo, da ruski mornarji precej nadkriljujejo navadno vojaštvo in da imajo precej več izobrazbe. Dokaj vpljudno so nam povedali, da prej ne moremo naprej, dokler boljševiki ne zavzamejo Jekaterinoslava. Stara pesem, sem dejal sam pri sebi. Se mi je zdelo, da bo tako. Udali smo se usodi, šli v čakalnico ter potrpežljivo čakali na "zmago" in poslušali grmenje topov, ki se je nadaljevalo do večera.

Ze pozno v noč pa pride višji poveljnik, istotako mornar ter nas izprašuje, kdo smo in če imamo potne liste. Ko smo mu pričeli razlagati, da smo ujeti Avstrijci, ki se vračamo domov, smo zano pričeli kazati naše potne liste, katere nekaj časa pregleduje in ker smo le silili vanj, pa pravi: "Iz tega se ni mogoče natančno prepričati, ali ima vsak potni list ali ne; eden ga bo morda pokazal dvakrat, drugi pa nobenkrat. Da bo šla stvar bolj v redu naprej, nam ukaže, da gremo vsi v eno sobo, kar smo tudi takoj storili in so brž zastražili sobo, potem pa so nas vsakega posebej spuščali pred poveljnika, ki je bil dokaj strog v svojem poslu. Vsakemu je vzel potni list, ga pregledal natančno in prav tako natančno

no izpraševal: odkod in kam itd. In če ni bilo kaj prav ali da se je kdo zapletel v odgovoru, to je rohnol in kar brž je bil osumljen "špijonaže." To pa je bilo zelo slabo za dotičnika. Tudi mene je prav strogo prijel, ampak sem mu naglo in točno odgovarjal na vsa njegova vprašanja, tako da ko je končal, je bil povsem zadovoljen z menoj. Prav rohnol pa je nad nekimi Poljaki. Kaj so potem z njim napravili, ne vem.

Ko je bilo s pregledovanjem potnih listin končano, nam je bil na napravljen precej dolg govor radi potnih listin, pa nam zahteval: Pazite na potne liste, da ga nihče ne izgubi! Pazite nanj bolj kot na denar in pazite, da so vaši potni listi pravilni, kajti od njih zavisi vaše življenje, in poudarjal je, kako važnosti je to za nas; vmes je kajpak zagovarjal, da disciplina mora biti in da je radi tega tako strog pri pregledovanju teh listin itd.

Ni bil napačen mož, le presurov je bil, sicer pa neprimerno boljše od kakoga "komisrja." Ko se je končno prepiral, da je vse v redu, nam je še povedal, da bomo lahko šli čez Dnjepr. Precej razburjeni vsled raznih dogodkov tekom pregledovanja, smo položili svoje kosti po tridih tleh in zaspali.

Zjutraj smo bili že zgodaj na nogah, na progi pa je čakal vlak, da odpelje vojake kakor tudi civiliste v Jekaterinoslav, katerega so zavzeli boljševiki z veliko pomočjo mornarjev; brez teh bi boljševiki bolj težko kaj

dosegli v bojih s četami ukrajinskega vodje Petljura, ki ni bil kar tjavendan ter bil odločen nasprotnik boljševikov.

Na ta vlak smo šli poleg drugih tudi mi Avstrijci in kmalu je odrinil iz Igrene proti Jekaterinoslavu. Vlak je vozil precej naglo vse, dokler nismo dospeli do velikanskega mostu nad reko Dnjepr, potem pa je začel voziti previdno in počasi. Je bilo pač vojno stanje in kaj lahko bi se znalo zgoditi, da bi šli v slučaju kake razstrelbe k ribam v goste. Orjaški most je bil tako zgrajen, da je bila med železnico cesta oziroma prehod za vozove in pešce. Malo je mostov, kot je bil ta.

(Dalje prihodnjič.)

Vabilo na važen sestanek

Cleveland, O. — Iz urada Zveze Najsv. Imena se naznana in vabi zastopnike vseh skupin, društev in klubov, bilo da so verska ali narodna, samo da niso komunističnega mišljenja, ker kot ameriški državljani biti ne more in tak tudi ne more zdravo misliti in ne za katoliško idejo sodelovati. Vsi drugi pa ste vpljudno vabljeni, da bi se odpravili v nedeljo, 13. marca popoldne ob 2:30 v šoli na Glass Ave.

Ta sestanek je določen v namenu, da se snidejo vsi vodilni zastopniki katoliške misli in akcije. Ta dan se bo postavilo temelj katoliškemu dnevu, ki je določen za 3. julija t. l. Ta dan se bo dnevu določilo smernice in druge načrte, katero delo bodo idejo sodelovali. Vsi drugi pa ta dan v ta namen določeni.

Radi tega naj ne zaostane nobeno društvo ali klub, ali katerekoli skupina. Tudi ni potrebno, da bi se za to čakalo na dru-

štvene seje; predsedniki, tajniki in sploh odborniki, odbornice, naj se udeležijo tega sestanka, ki so voditelji društev in klubov. Tu gre za to, da dokažejo svoje prepričanje in svojo narodnost, obenem pa tudi naše Amerikanstvo — America First! Zatem pa verska svoboda! Naj branimo naše ime kot Slovenci čisto, ne komunistično, dočim se naše ime v javnosti meša med sovražnike Amerike, — med komunistične propagandiste, kakor je nedolgo nazaj napisala Mrs. Marinko.

Na ta dan, 13. marca, se bodo združila vsa društva po odborih za skupno akcijo za velik Slovenski katoliški dan, kakor mu bomo dali za podlago ime, podobno Baragov dan. Radi tega je važno, zelo važno, da se udeležijo vsaki, ki se smatra za katoličana in narodnjaka. Tudi posamezne osebe ki jim je pri srcu Amerika in obenem tudi naš slovenski narod, ki trpi v domovini, naj pride, da se prijavi, da bo sodeloval in pomagal odboru, da se izpelje veliko slovesnost v veliki moči ta določeni dan. V nedeljo 13. marca v šolskih prostorih na Glass Ave., točno ob 2:30 popoldne po križevem potu v cerkvi, ki se ob tej uri skonča. Odbor.

Na Holmes se srečamo

Cleveland, O. — Za dolgo se je odlašalo prireditve na Holmes Ave. v dvorani Slovenskega Doma. V nedeljo 13. marca se pa le snidemo k veselju in živahni prireditvi. Program, ki je sestavljen iz treh delov, ki bo vsak vreden vstopnine, bo tako bogat, da se bo vsak udeleženec zadovoljno vračal domov. Takole je določeno:

Prvi del je določen za slikovno predstavo, kakoršne že pogrešajo par let. Za to se je nabralo že toliko domačih, pomembnih slik, da je potreba zanje take predstave. Videli bomo slike: veselo, spominske, godovne in dveh znamenitih pogrebov, dveh Zalarjevih družin, katere je spremljalo nebroj naroda.

Drugi del: ZAPEL BO ZNAMENITI PEVSKI ZBOR; nadaljevanje bo s petjem Rakarjeve družine fantov in deklet. Le malo kedaj se sliši take zbrane glasove.

Tretji del: Krona vsega tega bo pa igra. Ako hočete videti na odru prave originale slovenskega odra, potem le gotovo pridite. Bodite prepričani, da boste rekli: To igro bom pa še šel gledati, kadar jo bodo zopet igrali. Večkrat ko je vidite, rajši jo zopet ponovno gledate. TO JE PA VAŽNO: Da boste za vstopnino, ki jo plačate videti in slišati vse, je važno, da pridete ob času. Predstava slik se začne že en četrt pred SEDMO URO. To pa za to, da se bo ves program lahko do časa izvršil. Vzemite to, za ta dan, da prisostujete temu programu ki je določen po odboru stoterih, za v razvedrilo ljudem, obenem pa za v olajšavo trpečemu našim rojakom v begunstvu, kjer čakajo na našo pomoč in rešitev.

Rojaki, boljsega ne bi mogli storiti kakor storite, če se udeležite tega tako fino zasnovanega programa. Ne bo vam žal, to boste sami spoznali, pridite obilno, naj bo ta dan vaš in za mnoge, v duševno in v telesno dobro.

Anton Grdina, odbornik.

Hvala neznatnemu dobrotniku

Mr. in Mrs. John Anžiček iz Girarda, O. sta darovala suknjo, ki je bila odposlana z drugo obleko potrebnim v staro domovino potom katoliške lige. V žep suknje sta vtaknili listek s svojim imenom in naslovom. In te dni sta prejela pismo naslednje vsebine:

Logatec 14. jan. — Mojemu dobrotniku! Šele zdaj mi je prišel v roke Vaš listek, ki ste ga

potlačili v žep suknje, katero ste poslali v Slovenijo tako zelo potrebnim. Tisočeri Bog plačaj, ker ste darovali tako dobro in lepo suknjo.

Veste, tisto suknjo sem dobila jaz, nekdanja usmiljena sestra in kot druge tudi jaz v civilu — čas je tak. Doma nimam, ker sem bila že 25 let redovnica, sem prosila za pomoč, da bi se mogla obleči. Saj veste, da je hudo po tolikih letih biti kar naskrat brez vsega. Iz Vaše suknje sem si dala narediti eno janko, ki je zelo lepa in topla. Spomnila se bom na Vas, kadar jo bom oblekla ter molila za Vašo srečo in božji blagoslov. Nimam perila ne čevljev in zima je huda. Sedaj sem v službi, pa težko delam, ker sem bolna na ledicah.

Slovenci tukaj veliko dobijo od svojih ljudi iz Amerike, kdor jih ima. Jaz, žalibog, nimam nikogar.

Se enkrat tisočera hvala za poslano. Veliko pozdravov iz domovine Vam pošilja hvalna s. Leopodina Smid, Dol. Logatec, Brod 30

DELO DOBIJO

Zensko se sprejme za splošna hišna dela, en dan v tednu. Pokličite med 10. dop. in opoldne LI 5529. (49)

MALI OGLASI

Stanovanje iščejo
Mlad slovenski par bi rad dobil 4 neopremljene sobe s kopalnico. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EX 5833. —(50)

Harmonika naprodaj
Naprodaj je gramatična harmonika na 12 basov, Excelsor izdelka, v jako dobrem stanju. Kogar zanima, naj pokliče po 4 uri popoldne UT 1-0378. —(Mar. 9, 11)

Trgovina naprodaj
Naprodaj je self serve trgovina z živili; izvrstna okolica v Euclidu. Vsa nova oprema. Dela na leto za \$68,000 prometa. Cena je prava za hitro prodajo. Brez agenta. Za informacije pokličite RE 2378. (48)

SEDMAK
Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING
1024 E. 174 St.
KE 6599

Mi pripravimo
ZDRAVILA
za Evropo
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Kadar potrebujete
zavarovalnino
proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na
L. Petrich — IV 1874
12001 KILDEE AVE.

ONE DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Get the most out of your vitamins. If you do, you will obtain the most from them. Buy and Consume the One Day Multiple Vitamin Capsules. Each One Day Multiple Vitamin Capsule contains the full daily requirement of 15 vitamins, which represents the amount that the body needs to maintain health.

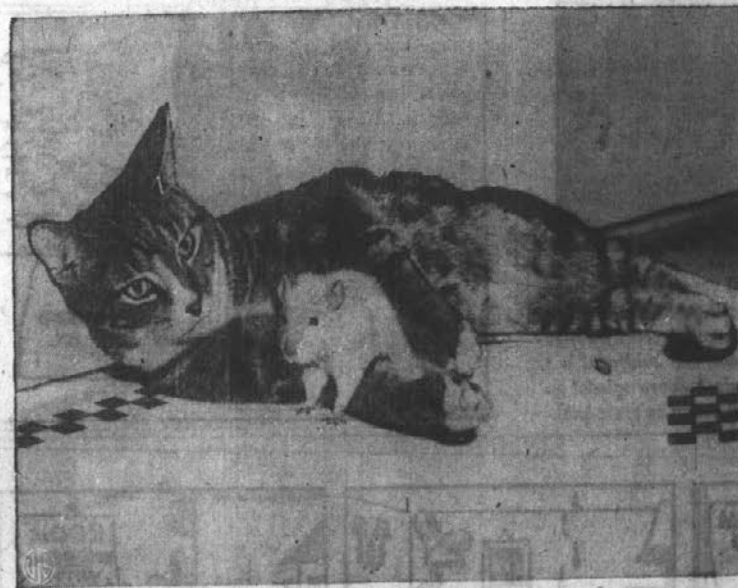
Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the next day. That's ECONOMY. Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: You must have 12, after taking a single One Day Multiple Vitamin Capsule every day for 30 days, you are not entirely satisfied, we will refund your money.

AMERICAN LABORATORIES, INC., New York, N.Y.

Ameriški "Marini" na Puerto Rico. — Slika nam predstavlja enega izmed naših "marinov" slonečega ob letalu, ki opazuje vzlet Phantom jet letala na Roosevelt Roads Naval Base na Puerto Rico. Ta jet letala bodo polagoma nadomestila "Corsairs" letala, ki so bila prvotna zračna opora mrinskega kora in bodo prva, ki bodo operirala s Puerto Rico.

Ni čudno, da je toliko podgan, ko so se smrtni sovražniki sprijaznili. — Na stopniščah doma Mrs. Stella Kasprovicz v Newark, N. J. je nekdo pustil mlado belo podgano z listkom in prošnjo, da naj najditelj skrbi za podganov. Vzeli so jo v hišo in domača mačka "Tiger" jo je kaj hitro vzel v svoje varstvo in se dva smrtna sovražnika kar dobro razumeta, kot je videti na sliki.

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

Janez se je tihoma začudil; stric namreč do tedaj ni še vprašal po ljudeh in razmerah v domačem kraju, sam mu pa tudi ni maral pripovedovati o njih, ker ni vedel, ali bi bilo stricu prav. O dogodkih, ki so bili vzrok njegovemu begu z domače grude, je bil poučen še od matere, zato je rajši molčal.

"O, bil sem tam nekajkrat, čeprav se mi je zdelo, da nisem bil posebno dobrodošel. Precej prevezni so tam doli na Posavju, prav nič vam podobni. No, pa stric Tone se nima več zaradi česa pritoževati ali jeziti; je že v grobu."

"Kaj praviš?" Stric Matevž je bil zelo presenečen. "Tone je umrl? Hudiča, tega pa res nisem vedel! Seveda, nihče mi ne piše kakor tudi jaz nikomur, ni čudno, če ne vem. Kdaj pa ga je vzelo in kaj mu je bilo?"

"Letošnjo spomlad mu je zazvonil navček. Pravijo, da je imel raka v želodcu. In pravijo tudi, da si je to bolezen nakopal s pijančevanjem."

"S pijančevanjem?" je zavzeto vzkliknil stric Matevž in obraz se mu je za hip nabral v jezne gube. "Tako! In zlomek hinavski mi je tako oponašal pijačo, da bolj ni mogel. In sam se je s pijačo uničil, dočim sem jaz še danes živ in trden! Tako, tako! Kaj pa domačija — jo je zapil?"

"Ni utegnil. Ko je začel le preveč očitno popivati, so mu preskrbeli sodnega varuha; no, za pijačo je že zaslužil, otroci so bili pa seveda reveži, žena tudi, dokler se jim ni ognil na oni svet. Zdej gospodari Matevž, starejši sin. Kmalu po očetovi smrti se je oženil s Kropivnikovo Tinco."

"S Kropivnikovo Tinco?" S hčerjo Kropivnikove Tinice? Matevž se je čudno zasmel. "Hudiča, ta je pa lepa! Strica bi bil kmalu zlodej vzel zaradi Kropivnikove Tinice, nečak je pa njene hčere mož! Sapralot, ta je pa lepa!"

Kot bi odrezal, je njegov smeh izginil in mož se je nekam daleč zamislil. Tisti večer ni več spregovoril besedice. Ampak Janez je čutil, da stric poleg njega v postelji ne spi, da žui. Zjutraj pa je stric mirno dejal:

"Verjemi, Janez, jaz sem sovražil samo dvojce ljudi na tem svetu: brata Toneta, ki me je bil osleparil za domačijo in Tinico, ki ni hotela verjeti moji obljubi, da se bom poboljšal, čeprav je bila tistikrat moja obljuba res iskrena, prav iz globine srca prihajajoča in bi jo bil držal — o tem sem prepričan še danes! Ee, koliko hudega, koliko gorja bi mi bilo priharnjenega, če ne bi bil nikdar poznal teh dveh ljudi! —

— Toda Tone je zdaj mrtev in mrtvih ne velja sovražiti. Jaz sem mu odpustil, vse, ampak šele — nočoj ..."

"Kako pa Kropivnikova Tina, Janez?" je povprašal čez čas. "Sinoči me je bila vest o bratovi smrti tako prevzela, da sem te pozabil vprašati o nji."

"Mrtva, stric, tri leta bo, kar so jo zagreblili. Mož je bil pijanec in reva je mnogo pretrpela zaradi njega. Njega je pobralo dobro leto pred njo; preveč pijače! Gospodari zdaj sin, ki je menda vse drugačen, priden in dober gospodar, pravijo."

Nekaj časa je kazalo, do bo stric Matevž izbruhnil v krčevit smeh, kajti mišice njegovih še svežih lic in mogočni brki pod nosom so sumljivo drgetali; toda videz je ogorčljivo Janeza. Matevž se je zgolj nejeverno

nasmešil:

"Kako čudno! Tone mi je nekoč oponašal pijačo, me zmerjal s pijancem — in sam si je s pijačo izkopal zgodnji grob! — In Tina me je mrzlo odslovila, češ, ne mara pijanca — in baš pijanec jo je poslal pod rušo, ko ji vendar ne bi bilo treba še umreti, če ... Well, vse kaže, da smo vsi trije imeli grodno smolo ..."

Janez je nemo prikimal ter se globoko zamislil.

Čudno so res zapletena pota človeških usod, nepredvidenih, nenapovedanih in neslutnih, ki pa se vzlic tej svoji naravi končno, ob nikdar določenem in napovedanem času zaključijo po svoje, kakršne so pač razmere in naključja, ki jih ustvarjajo, zapletajo in razpletajo.

Janez v kanadskih pragozdovih

I

Dober mesec po Janezevem prihodu na kanadski zapad se je preselil k stricu Matevžu Miha Ocepke, Janezov sorodnik in bivši sošolec. Fant je čez leto služil pri nekem farmarju in ko je zapadel sneg in je bilo njegovo delo končano, je prišel prezimovat k Matevžu, pri katerem je prezimil tudi prejšnji zimi. Sicer bi bil lahko ostal pri farmarju tudi čez zimo, ampak fant je menil, da se ne bjeplača prezebat vso zimo za borih deset dolarjev na mesec; stanovanja mu pri Matevžu ni bilo treba plačevati, živila pa so bila tako poceni, da ga je prehrana prav malo stala. Spomladi se je nameraval zopet udinjati kakemu farmarju.

Miha je bil v Kanadi že tretje leto. Tja sta prišla skupaj z bratom Tomažem, delala nekaj tednov pri farmarjih v okoliščini Regine, šla za delom v mesto, kjer pa vžlic temu, da sta bila izučena mizarja, nista mogla dobiti dela, nakar sta se vr-

nila k Matevžu, katerega sta ob svojem prihodu v Kanado slučajno našla ter pri njem prezimila. Spomladi je Matevž dobil delo Miha, Tomaž pa, ker se mu je upiralo farmsko delo, se je odpeljal na vzhod, kjer so večja industrijska mesta in več priložnosti za delo. Toda posebne sreče ni imel; vsakemu mesecu zaposlenosti je sledilo dve mesece brezdelja, kajti industrijski kraji so bili preveč natrpani z delavci in brezposelnost je bila povsod občutna. Tiste jeseni je še v oktobru, ko je obupal, da bi kdaj dobil delo v mestu, odšel v gozdove na severu ter začel tesati železniške pragove.

Povedano je že bilo, da je Janez poznal Ocepkeve še iz domačega kraja. Toda prijatelji si Janez in Ocepkova fant niso bili nikoli. Miha in Tomaž sta bila precej prevzetne nature, vsled česar ju vaški fantje niso posebno marali. Ko pa sta se sešla v tuji Kanadi, je Janez pozabil vse to in nekaj časa celo tihoma občudoval Miha, največ seveda zaradi njegove angleščine, s katero se je fant kaj rad postavljal.

Sicer pa je bivanje v tujini tudi Mihi izteplelo iz glave malce njegove nekdanje prevzetnosti, tako da se je dalo izhajati z njim za silo. Janeza pa je takoj v začetku prosil, naj nikar ne omeni v svojih pismih znanecem v starem kraju, da Miha dela na farmah, molze krave in krmi prašiče, kajti: "Kaj bi rekli znanci in prijatelji v domači vasi, če bi zvedeli, da jaz, izučeni mizar, krmim kanadske prašiče? Sicer to ni nič ponižujočega, vendar je boljše, da ne vedo. Preveč bi se mi posmehovali! Tega jim pa ne privoščim!"

Janez je vedel, odkod ta Miha bojazen. Ker je bil dober mizar, je imel dovolj dela v domačem kraju in tudi je dobro zaslužil; s tem se je, kakor tudi Tomaž, kaj rad postavljal ter zavzemal napram vaškim fantom, ki so se morali potiti za kruh po polju ali ga služiti kot navadni delavci povsod, kjer se je dalo kaj uloviti, precej prezirljivo stališče; s tem se je mnogim zameril, toda Miha se je njihovi zameri zgolj posmehoval ter jo imenoval za-

vist. No, Janez mu je stare napake spregledal ter mu obljubil, da bo molčal o njem v svojih pismih. Svojo obljubo je Janez pošteno držal vse skozi in to tem lažje, ker je kakega pol leta po prihodu v Kanado prekinil vse pismenske zveze s staro domovino, seveda ne brez vzroka; posebno prijateljstvo ga namreč ni vezalo na nikogar v domačem kraju, za sorodnike se je vedno brigał toliko kot oni zanj — nič —, Marica pa se mu je skujala.

Proti koncu oktobra je dobil Miha pismo od brata. Tomaž je pisal, da teše železniško pragozve v pragozdu na severu Ontaria, da prilično dobro zasluži in da bi bil vesel, če bi se tudi Miha odločil, poskusiti svojo

srečo v gozdovih. Delu se bo zlahka privadil, saj zna držati plenkačo v uckah ter zamahati z njo. Zaslužil pa bo na vsak način več kakor pri farmarjih.

Miha ni dolgo ugrabil. "Ne velja, tukaj vso zimo postopati in trošiti trdo prislužen denar, ni res, Janez? Kaj praviš, bi ne bilo dobro, če bi šla pogledat v ontarijske šume? Tomaž piše, da je že govoril z 'basom' in da mu je obljubil delo zame in če še kdo pride z menoj, ga tudi dobi. Poskusiva. Nekaj bova že zaslužila in prehranila se bova čez zimo. Bi šel?"

Janezu je Mihov predlog ugajal. Naveličal se je že bil tega postopanja in brezdelnega življenja pri Matevžu. Janez

bi bil rad delal, da bi kaj zaslužil. Tako se je odločil oditi z Mihom v Ontario.

Matevžu to ni bilo všeč. Mož bi rad videl, da bi Janez ostal pri njem; samemu je tako dolčas. Saj ga nikamor ne goni in prezimovanje ga ne bo nič stalo; spomladi pa mu bo dobil delo pri kakem farmarju. Za-

man. Janez se ni dal prepričati v kak teden pozneje sta se z Mihom poslovila od Matevža ter se odpeljala na vzhod. (Dalje prihodnjije).

—V revolucijski vojni je bilo število ameriških vojakov v kontinentalni armadi samo 35.000 mož.

NORWOOD THEATRE

ST. CLAIR AVE. in E. 62. CESTA

Samo še v četrtek 10. marca!

Posebna predstava, ki prične že ob 2:30 popoldne
Zadnjikrat bodo kazane v Clevelandu

"Triglavske strmine"

To je slika, ki bi jo moral videti vsak Slovenec in Slovenka.

Nastopil bo tudi znani slovenski kvartet "FOUR FEATHERS"

Ne zamudite te slikovite predstave!

Varietni program na odru bo samo zvečer
Vstopnina je kot druge dneve

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca.

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše šele pride

Predsednik Truman si je ogledal vojaško zrakoplovno razstavo na Andrews vojaškem letališču. Slika nam ga predstavlja, ko ravno zapušta enega izmed devetih jet B-49 bombnikov, ki je pred kratkem preletel naš kontinent v 4 urah in 25 minutah. Ko si je predsednik dobro ogledal letalo, je rekel, da se mu zdi, da bi kupil enega te vrste letal.

G. WHISKERS

Pickup LENTEN MENUS

CREAMETTES AND CHEESE

1 pkg. Creamettes Butter, size of an egg

1 1/2 cups grated nippy cheese

Drain and chill Creamettes. Put

a layer of chilled Creamettes

about one inch thick in a butter-

ed bake dish. Sprinkle with

cheese, dot with bits of butter,

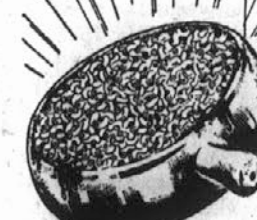
season with salt and paprika.

Add 1 or 2 more layers until

dish is full. Bake in a hot oven

15 to 20 minutes. Milk may be

added if desired.

Creamettes

More Tender — More Delicious MACARONI

Creamettes so bolj mehki, bolj okusni MAKARONI!

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA

BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK OVELBAR, lastnik.

1922

1945

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kakor smo to svoječastno že poročali o njegovi smrti na bojišču, tako tudi to pot, ko je dospelo truplo našega draga sina in brata

Jakob H. Kofol

ki je padel v službi domovine 12. julija 1945, v Avstriji. V Clevelandu je bilo prepeljano njegovo truplo dne 4. februarja 1949 ter položeno na mrtvaški oder pogrebnega zavoda Anton Grdina in sinovi.

Pokojni je bil rojen 7. julija 1922 v Clevelandu, Ohio.

Pogreb se je vršil dne 7. februarja v cerkev Breznadežnega Společja na Superior Ave. in E. 41 St. Pogrebno sveto mašo zadušnico je daroval č. g. Rev. Kenny.

Na tem mestu se želimo prav prisrčno zahvaliti v prvi vrsti č. g. Rev. Kenny za pogrebno sveto mašo, za žalni govor ob krsti pokojnega ter druge pogrebne molitve. Za vse to naš iskreni: Bog plačaj!

Dalje zahvala č. g. Rev. J. Hilbert, ki je prišel moliti, ko je pokojni počival na mrtvaškem odru.

Našo iskreno zahvalo vsem, ki so poklonili toliko lepih venčev ter ga ozaljšali ko, je počival na mrtvaškem odru.

Prav tako tudi iskrena zahvala vsem onim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za dušo draga pokojnika.

Enako se zahvalimo vsem onim, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile povsem brezplačno.

Zahvala vojakom prijateljem pokojnega, ki so nosili krsto.

Dalje se zahvalimo vsem onim, ki so prišli kropiti ter moliti za mir in pokoj njegove duše; prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pogrebne sv. maše ter potem pokojnika spremili vse do njegovega groba.

Dalje se zahvalimo vsem za izraze sožalja ter končno vsem onim, ki so nam ob tej žalostni priliki kaj pomagali na en ali drugi način.

Naša zahvala tudi pogrebni zavodu Anton Grdina in sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso tako lepo postrežbo, ki so nam jo dali.

A Ti preljubljeni naš Jack, počivaj v miru v zemlji, za katero si dal svoje življenje in ki Te je po začasnem potoku v Avstriji sprejela nazaj; v našo veliko žalost mrtvega. Naj Ti dobri Bog poplača za vse Tvoje trpljenje in skrb za starše, katerim si bil vedno zvest in poslušen; tako tudi Bogu in domovini. Naj Te zato Bog nagradi z večnim veseljem v nebesih.

Naj je truplo konec vzele, vera nam spruče to: vekomaj ne bo uroheio, ker Jezus ga obudil bo.

Tvoji žalujoči:

MARY KOFOL, mati;
AUGUST, EDDY in JOHN, bratje;
ROSE HOFERT, sestra.

Cleveland, O. 9. marca 1949.